

O God van mijn ziel 151

Bron: Marthe Robin / t&m Foyer de Charité Thorn

Ref: O God van mijn ziel, God-de-lij-ke-zon,
ik houd van U, ik ze-gen U, ik loof U,
ik geef mij ge-heel aan U en ik schuil al-leen bij U.

Chords: Am, Dm, G, C, E, Am, pp, p, mf, f, Am, G, E, Am, pp

Dynamics: pp, p, mf, f, Am, G, E, Am, pp

1. Kom, ver-berg me in uw schoot om-dat heel mijn we-zen trilt
on-der de last van de be-proe-ving die o-ver-
stel-pend mij om-ringt. En om-dat ik steeds al-leen ben...

Chords: Am, Dm, E, Am, Dm, E, pp

Dynamics: p, f, Am, Dm, E, pp

2. Mijn Wel-be-min-de, help mij, neem mij met U mee.
In U al-leen toch wil ik le-ven om ook te ster-ven in U.

Chords: Am, Dm, Am, Dm, E

Dynamics: f, mf, Dm, Am, Dm, E, p

Verhaal achter het lied...

Een stukje uit het dagboek van Marthe.

Heel blij en enthousiast klinkt het;

iemand die juicht, looft, zegent, al haar liefde uitzegt, toevertrouwt:

**“O God van mijn ziel, Goddelijke zon,
ik houd van U, ik zegen U, ik loof U,
ik geef mij geheel aan U!...”**

En dan, een paar regels verder:

**“Heel mijn wezen trilt...
de last van de beproeving...
steeds alleen...”**

Verrassend... of eigenlijk: onthutsend...

Zoveel vreugde!

En tegelijkertijd zoveel lijden!

Klopt dat wel...?

Ja, dat kan.

Dat kan bij de mystieken die zo dicht bij Jezus zijn dat in hun liefde lijden en vreugde één worden.

Het kan, dat in één lied volheid en ontbering samen gaan:

goddelijke zon...

altijd alleen...

schuilen bij U...

Maar Marthe kan niet anders dan altijd weer te eindigt met de lofzang:
bij Hem! Want Hij is het, die alles verenigt in zijn Liefde.

Laten we schuilen bij Hem...

Yvonne